סרטים

דיבוק אימלקי

השמן (תמר, תל־אביב; איטליה) היא דליה לביא. וטוב שואת היא ולא חנה רובינא, אחרת היה הסרט נראה כפארודיה על הדיבוק של אנסקי.

אין אמנם בסרט עיירה יהודית גלותית, וגיבוריו אינם מופיעים כשהם עטורי פיאות. רקע העלילה הוא כפר בדרום איטליה (את מקום הרבנים ממלאים הפעם כמרים. אך דליה לביא נראית כאילו נלקחה מעל במת הבימה מהתפקיד הקלאסי של לאה־לה.

מחלת הנפש של פוריפיציונה (דליה לביא) היא אותה מחלה של לאה־לה מהדיבוק. בגלל אהבה נכזבת מתפצלת אישיותה ל־שניים, וכוח סמיר פועל מתוכה ודוחף אותה למעשים אשר לא יעשו. אבל התרו־פות אשר ממציאים האיטלקים להוצאת הדיבוק מלב הנערה, הן זרבה ייתר דראסטיות מאלה שהיו מקובלות אצל יהודי הגולה.

כאשר מתגלה הדיבוק אצל פוריפיציונה מגרשים אותה מהכפר. היא מנסה להתחבא בין כבשים, אבל אז מתברר לה ששם מצוי גם זאב. הוא אונס אותה בדיר, אבל הדיבוק עדיין מסרב לצאת. אז מביאים את הנערה לקדוש נוצרי. הוא אונס אותה שוב, אבל הדיבוק עדיין נשאר.

לבסוף מחליט הגבר, שבגלל אהבתה אליו יצאה הנערה מדעתה, לקחת את הטיפול לידיו. הוא מוביל אותה לגבעות ושם הוא שוכב עמה, הפעם בלי אינס. אבל הדיבוק עדיין נשאר. למסכן לא נותרה ברירה אלא לתקוע סכין בליבה של הנערה — לחסל אותה ואת הדיבוק גם יחד.

רחמנות יהודית. זהו סרט חובבני, עשוי בצורה רשלנית, שדליה לביא היא השם המוכר היחיד המופיע בו. בפעם הראשונה מוטל עליה כאן תפקיד של ממש. היא אינה יכולה להסתפק בהצגת מחמדי גופה. היא צריכה לשחק. ובשטח זה, כך מסתבר לפי הסרט, אין לה מושג רב.

כמשוגעת הכפר היפה, המעוררת את פחדיהם של תושבי הכפר הנבערים, אין דליה מצליחה לעורר את רגשותיהם של הצופים. לכל היותר היא מסוגלת לעורר את רחמנותם של צופים בעלי לב־יהודי שישאלו: מה עושה ילדה יהודיה בסרט כזה?

רצח'במיטבח

גברת מארפל בעקבות הרצח ה־ משולש (אסתר, תל־אביב, ברימניה) הוא בלש נוסף של אגאסה כריסטי הממציאה כידוע, את הרצחים המחרידים ביותר כ־שהיא מדיחה כלים במטבח.

לבלש הזה, שניקרא במקור מותה של הגברת מגינט, נותר קצת ריח של מטבח. הוא ביתי, חמים, ואיטי כמו מוח חתול מהופנט על ידי תנור.

אבל ישנה מארגארט ראספורד הדינאמית והמופלאה, בת ה־70, המגלמת בכל כתבי אגאסה המיסטרים, את דמות הגברת מארפל הבלשית. יש הומור אנגלי משפחתי, ויש שורה ארוכה של נחיות שהגיעו למעמדן זה בעזרת חבלים, סכיני־מטבח, אקדחים, גז, והציאנקאלי האהוב של אגאטה.

הנוער מגיל 5־30 שמילא את האולם עשה רושם שהיא נהנה מאד־ כך לפתות העידו צווחות ההתרגשות שבקעו מפיו.

הבת, האמא והמאהב

עולמו של הרני אוריינט (ירון, תל־אביב, ארצות־הברית) חצוי לשניים. החלק הראשון משעשע ומבריק. השני — להפך.

ואלרי ומאריין בנות ה־14 הן גיבורות הקומדיה ההוליבודית. הן באות, כמובן, מבתים הרוסים, אחרת זה לא ניקרא. והן מחפשות כמובן אהבה וחמימות ומיפלט מהמציאות השיגרתית. הו מוצאות זאת במשחקי דימיון שהן ממציאות. זה החלק המוצלח שבסרט. הקהל רואה את העולם כפי שהוא נישקף מזוית עיניהן התמימות של טיפש־עשרה אמריקאיות.

יום אחד הן מחליטות להיות שודדות סיניות המשוטטות בפארק. פעם הן בתולות נירדפות על ידי שודדי ים אכזריים. ל־פעמים הן מתות משחפת ברחוב הסואן. הן מאושרות בעולמן שאין לו שום קשר עם המציאות, עד היום בו הן פוגשות את אוריינט.

אוריינט הוא פסנתרן ממדרגה שלישית וזון ז'ואן ממדרגה ראשונה. הן מגלות אותו בפארק כשהוא מנשק בתאווה לגברת מהודרת השוכבת לצידו על הדשא. הן מחליטות שתפקידן הבא בחיים הוא ל־להתאהב בו. מאותו רגע הן הצל הנצחי שלו, הגורם לשיעמום אינסופי.

דליה לביא ב„השטן"
ריפוי באינוס

כדי לחסוך לעצמו זמן, צריך הצופה לאמץ לעצמו את השיטה הבאה: לראות את החלק הראשון של עולמו של הרני אוריינט, לקחת טקסי, ולנסוע ישר לארמון־דוד לראות את החלק השני של מעגל האהבה.

היומן

החלום שניגנז

חודש תמים נעדרה הפירסומת מיומן החדשות הישראלי. במשך 30 יום לא קיבל האזרח שום דיווח שבועי על נס־קפה ושום סקופ בינלאומי על וויסה. זה היה חסר לו והוא היה מודאג.

אבל השבוע שוב ניפתחו בפניו מחדש האופקים הרחבים: הפירסומת חזרה במלוא הדרה ליומן החדשות. שוב יצעד הגז עם הזמן, וגום־אויר ישוחה על נקודות הכובד של המיזרון הסקאנדינאבי, והפרות של מועצת־החלב שוב יחייכו באינטימיות אל הצופה הנבון.

וכן גז חלומם של רבים שקיוו כי פעם עוד יהיה בארץ יומן חדשות אמיתי. לא יהיה. המאבק הציבורי הממושך על כבוד היומן היה לשוא.

„זה היה חודש ניסיון" מכחה את הצעד מרדכי נבון מגבע, „קיוינו שבמשך הזמן ימצא פיתרון למימון יומנים נקיים מפיר־סומת. אבל שר האוצר לא החליט עדיין כלום. אין לנו ברירה. מאלצים אותנו לפנות אל הפרסומת".

בכל זאת החליט השבוע ספיר משהו. הוא החליט להקים עוד ועדה. תפקידה יהיה לבדוק את מסקנות הועדה הקודמת.

האטרקציה של
ספורט החורף בישראל
„קארטינג"
פתיח מ־4 עד הצות
מגרש „יריד המזרח"
מול תחנת „פז"

איך היתה הכלה?...
זו השאלה הנשאלת לאחר יום חתונה מפי אלה שראו את הכלה.
כלה: הקפידי להיות יפה בליל כלו־לותיך. בראש ובראשונה שימי לב על שמלת החופה. פני למומחים בסלון „אמבר" בת־א שם ידריכו אותך ויתאימו לך שמלת חופה ההולמת אותך.
בכל חודש מגיע משלוח חדש של שמלות כלה וצעיפים שהוזמנו ע"י גב' „ארנה" מנהלת הסלון בהיותה בפריס ורומא.
סלון לכלות
„אמבר"
רח' בן־יהודה 59, ת"א

חבור סרטי קול
לסרטי ראי־נוע מכל סוגי רוחב, באחריות ובמהירות! מבחר עשיר של מצלמות, מכשירי ברק, מכ־שירי הקרנה, פילטרים למצלמות.
סרטים 8 מ"מ. להצגה.
העתקת מסמכים בו במקום!
פוטו־ברנר
חיפה, דחוב החלוץ 13

הלשת הדיון
בדוגמאות
מהדרות
יהודית
תא, רח' הכרמל 39 פי רח' אלנבי
טל. 56980

„לויד"
תסכון חבינלאומי לתתכתבות
אלפי מתכתבים
לפי שיטה אמריקאית
פרוספקט חינם
תל־אביב, ת.ד. 4185